

Leikēmija

Leikēmija ir balto asins šūnu vēzis. Tas sākas muguras smadzenēs, bet var izplatīties asinīs, limfmezglos, asinās, liesā, centrālajā nervu sistēmā, kā arī citos orgānos. Salīdzinājumam, citi vēži var sākties šajos orgānos un tad ieiet kaula smadzenēs, bet šie vēži nav leikēmija. Leikēmija var attīstīties gan pieaugušiem, gan bērniem. Leikēmija ir sarežģīta slimība ar daudziem tipiem un apakš tipiem. Ārstēšanas veids katrai personai, kurai ir leikēmija, ir ļoti atkarīgs un saistīts ar to, kurš no veidiem tas ir, kā arī no citiem individuāliem faktoriem.

Ir četrus veidu galvenie leikēmijas tipi

- Akūts
- Hronisks
- Limfocītiskais
- Melogēnais (myelogenous)

Akūts nozīmē ātri augošs, tātad šūnas aug ātri un tās nespēj pareizi nobriest. Hronisks norāda uz apstākli, kad šūnas liekas nobriedušas, bet tās nav pilnīgi normālas, šīs šūnas dzīvo pārāk ilgi un līdz ar to veidojas tādas kā mutācijas noteiktos balto asins šūnu veidos.

Limfocītiskais un melocīnais (meloīdais) ir divi dažādi šūnu veidi, no kuriem leikēmija var sākties. Limfocītiskā leikēmija attīstās no limfocītiem, kuri atrodas kaulu smadzenēs. Melogēnā leikēmija (saukta arī par melocītisko) attīstās no diviem citiem balto šūnu veidiem: granulocītiem vai monocītiem.

Pētīt leikēmiju – vai tā ir akūta vai hroniska, homogēna vai limfocītiska visvienkāršāk ir sadalot to četros galvenajos tipos.

Sadalījums un to izplatība starp bērniem un pieaugušajiem

Akūtā limfocītiskā leikēmija (AAL)

- Attiecas gan uz pieaugušajiem, gan uz bērniem
- Vairāk izplatīta bērnu vidū
- Vairāk nekā puse no visiem bērnu leikēmijas gadījumiem

Akūta melogēnā leikēmija (AML). Tiek dēvēta arī par nelimfocītisko leikēmiju (ANLL)

- Attiecas gan uz pieaugušiem, gan uz bērniem.
- Mazāk nekā puse no bērnu leikēmijas gadījumiem.

Hroniska limfocītiskā leikēmija (CLL)

- Attiecās tikai uz pieaugušajiem.
- Divreiz vairāk izplatīta nekā CML

Hroniskā melogēnā leikēmija (CML)

Attiecās uz pieaugušajiem, ļoti reti sastopama bērniem. Uz pusi mazāk pazīstama kā CLL.